

[Finansministeren.]

den socialdemokratiske gruppes skatteudvalg, men det betyder naturligvis ikke, at vi ikke i det udvalg, der nu bliver nedsat, kan se på det spørgsmål. Jeg forstod, at man fra venstres side også var ret stærkt interesseret i at se på hele spørgsmålet om frigørelsesafgiften.

Vi må jo erkende, at det i allerhøjeste grad var lovjaskeri, det, der skete, da VKR-regeringen pressede frigørelsesafgiften igennem. Det var jo sådan, at vi måtte sidde i udvalget og — på fri hånd, næsten — gennemføre meget store ændringer i det forslag, der lå foran os, og det skete i al hast. Jeg er ganske enig i, at sådan noget bør ikke ske, og det er i hvert fald for mig en af grundene til, at vi har foreslået, at man ophæver afståelsesafgiften og dermed får gjort noget ved det, som jeg troede var en lapsus, men som jeg nu forstår måske har været bevidst, at man ikke skulle inddrage den værdistigning, der lå forud for overgangen til byzone eller sommerhusområde. Jeg troede faktisk, det var en lapsus, men all right, hvis det er bevidst, at man har lavet det, så bliver det jo ikke mindre vigtigt at få ændret på det, for det er ganske uretfærdigt. Jeg synes også, det er uretfærdigt over for de landmænd og landbrugere, som bliver liggende ude i landzonerne. Hvorfor skal de beskattes fuldt ud af den stigning, der har været i grundpriserne, medens de landbrug fritages herfor, som oven i købet får den fordel, at de kan få en betydelig gevinst — ganske vist er der en skat, men der er dog en betydelig gevinst tilbage — ved at komme ind i byzonerområdet. De får en betydelig fordel, og så skal de derudover have en bedre stilling end de landbrug, der bliver liggende ude i landzonerne; det kan da ikke være rimeligt over for de almindelige landmænd. Derfor er der logik i og god begrundelse for det forslag, der er stillet.

Med hensyn til en eventuel genanbringelsesregel kan jeg sige, at det er betænkeligt, meget betænkeligt at skulle bevæge sig ind på noget sådant igen. Jeg vil ikke helt afvi-

se, at man kan drøfte et sådant spørgsmål i udvalget. Hvis vi kan finde frem til noget, der er rimelighed i, så kan vi jo se på det, men det kan slet ikke blive den regel, som man havde tidligere, og som gav så store vanskeligheder.

Der er vel ingen grund til at sige ret meget om spørgsmålet ekspropriationserstatninger. Det kan man have forskellige meninger om. Jeg lagde dog mærke til hr. Jens Fogeds meget interessante indlæg på det punkt. Jeg forstod det nemlig sådan, at hr. Jens Foged mente, at man kunne godt have skattefrihed for disse ekspropriationserstatninger, men til gengæld skulle man så sætte vurderingssummen, ekspropriationssummen, tilsvarende ned. Nu er det jo sådan, at det skal være værdien i handel og vandel, man bruger i alle tilfældene. Det er en interessant betragtning, hr. Jens Foged fremsatte. Realiteten bliver altså den samme, at de mennesker faktisk bliver beskattet, hvis man sætter erstatningerne tilsvarende lavere. Jeg ved ikke, om noget sådant kan gøres, om man kan lave et sådant system, men det vil jeg da gerne se på. Jeg tager altså hr. Jens Foged på ordet, at man så til gengæld skal sætte prisen tilsvarende lavere; vi kan da se på det.

Jeg synes lige, jeg vil sige lidt om det, hr. Juul-Madsen udtalte. Det var jo nogle meget skarpe bemærkninger om socialisme og udhuling af det nuværende samfundssystem, socialistisk lovgivning osv. Jeg synes overhovedet ikke, der er noget som helst grundlag for sådanne udtalelser. Hvis der er grundlag for en sådan betragtning, så er det nuværende samfund et meget, meget, meget svagt samfund. Hvis det kan ryste det kapitalistiske samfund, at man skal af med disse penge i form af en merbeskatning af kapitalgevinster, så er det samfund vel ikke værd at have med at gøre overhovedet. Men jeg tror heller ikke på, at hr. Juul-Madsen har nogen som helst ret i disse betragtninger, og jeg synes, det er sørgeligt, at man skal stille tingene så skarpt op, for hvordan skal man dog få gennemført reformer i det danske